

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

910.2

Szerző: *i. - a.*

Hely

Cím: *Fedezzük fel Budát*

Idő

"1927"

Forrás: *Nemzeti Újság*

Személy

Bp

1927. 9. 11.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.) (O)

Fedezzük fel Budát

Buda pusztulása, Surányi Miklós és egy dedikáció

Surányi Miklós fájdalmas tiltakozása lapunk hasábjain Buda tudatos elpusztítása ellen élénk visszhangot keltett nemcsak a budai lakosság, hanem az egész művelt magyarság körében. Garadával kapjuk a leveleket és az üzeneteket, hogy Buda megmentése és felvirágoztatása érdekében kiváló publicistánk akcióját tovább folytassuk, míg észre nem térnek az illetékes körök s abba nem hagyják a „romboló építést.”

Postánk ma — igazán aproposra — egy német könyvet hozott, amelyet az „Ibusz” adott ki — a címe: „Budapester Notizbuch”, írta: Orbók Attila. A könyv harmadik oldalán ez a dedikáció áll:

Surányi Miklósnak, a középkori Budapest legkiválóbb ismerőjének, a „Nápolyi Asszony” és a „Szent hegy” nagyszerű írójának ajánlom ezt a munkámat, az olvasó hódolatával és az író rajongásával.

A „Budapester Notizbuch” szerzője úgy érezte — igazán helyes érzéssel —, hogy Budapest szépségeit propagáló könyvét Surányi Miklósnak kell dedikálnia, aki két legjelentősebb történelmi regényének központjába Budát állította, műveivel klasszikus értékű emléket állítva az egyre pusztuló „szent hegynek”, amelyet a bürokratizmus és a Pestről átterpeszkedő lelketlen spekuláció minden

diszétől, hagyományától, történelmi patinájától meg akar fosztani.

Orbók Attila múltán ajánlotta Surányinak a könyvet, mert ez a színes, rajongó szerzettől áthatott, eredeti ötletekben gazdag könyv Budapest legnagyobb értékét Budában látja! A könyv kétharmad része Budáról szól. Mint ahogy az író írja: — „a Duna nemcsak két várost, hanem két külön világot választ szét; Pest az amerikai stíli, gyorsan épült, lármás, modern kereskedelmi város, Buda a történelmi Magyarország fővárosa, az

ódon emlékek, hagyományok, ereklyék, a nagy magyar múlt utolsó menedéke, amely még dacol a pénzt hajszó, spekulációs és hagyományokat nem tisztelő modern pesti szellemmel”...

A „Budapester Notizbuch” írója, aki ezt a könyvét az idegenforgalmi intézmények felkérésére írta, a pusztuló Budában látja a fővárosnak azt a részét, amely az idegent is a leginkább érdekelheti és kíváncsivá teheti. Tehát — ha még félre is tudják tenni illetékes emberek minden hagyomány-tiszteletüket, kegyetlen érzésüket, művészi érzéküket — idegenforgalmi, szóval gazdasági érdekből sem szabad tovább tűrniük Buda romlását olyan „kertváros-ötletekért”, amelyek más helyen is megvalósíthatók s amelyek aligha esábitanak ide idegeneket.

Orbók Attila könyve is egy érv a sok közül Surányi Miklós akciója mellett, amelyet minden művelt, magyarságára büszke és hazáját szerető embernek támogatnia kell.

Es támogatniok kell az idegenforgalmi vállalatoknak is, mert — ezt ők tudják a legjobban — az idegenek Magyarországon magyar életet, régi magyar emlékeket, igazi magyar alkotásokat keresnek!

Mindezt sokkal inkább megtalálják Budán, mint Pesten, a modern, hirtelen nagyranőtt és természetszerűleg kozmopolita, amerikai városrészen.

Az idegenforgalmi vállalatok éppen azért nem irattak Baedeker-szerű könyvet Budapestről, mert tisztában vannak vele, hogy az idegent a speciális magyar színek vonzzák és Orbók Attila azért írt háromszor annyit könyvében Budáról, mint Pestről, mert az igazi magyar szellemet, a történelmi Magyarországot, a magyar kereszténységet Buda reprezentálja és nem Pest.

—i. —a.

27 — 1695